

ΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ :

— ΑΠΟ ΤΗΝ 1 ΣΕΛΙΔΑ —

έκεινον εις την θέσιν αυτήν. Έπειδή ο καπνός και αι αναθυμιάσεις ησαν άκόμη άνυπόφοροι, ήναγκάσθημεν νά αφήσωμεν εκεί τό πτώμα μέχρι τής έπαύριον.

Την πρωίαν τής άλλης ήμέρας εισηλθόμεν εις τό κρησφυγέτον διά τής όροφής. Πλησίον τοῦ πτώματος εύρέθη έν πολυθόλον τύπου θόμπσον, μετά σφαιροθήκης, τρία περίστροφα, μέγας αριθμός σφαιρών, μερικά τών όποιων είχαν έκραγη, δύο ζεύγη τηλεσκοπίων και 3 χειρομίδες. Πέριξ τής κεφαλής τοῦ πτώματος εύρίσκοντο πολλοί κάλυκες σφαιρών πολυθόλου θόμπσον τών 0.45 χιλιοστομέτρων, ένώ τά μέλη τών θυνάμεων άσφαλείας. Έθαλλον μόνον με σφαίρας διαμετρήματος τών 9 χιλιοστομέτρων.

Άλλος μάρτυς, ο λοχαγός Δρ. Ίσραελ, όστις διενήργησε νεκροψίαν επί τοῦ πτώματος τοῦ Αύξεντιου, περιέγραψε τό πόρισμα ταύτης, ώς έξής :

Τό δέρμα τοῦ κρανίου τοῦ νεκροῦ, τά μαλλιά και τό πρόσωπον ήσαν άπηνθριακωμένα. Εις τήν άριστεράν πλευράν τής κεφαλής όπήρχε τραύμα 15 εκατοστομέτρων, περιλαμβάνον τόν άριστερόν κροταφόν και το άριστερόν μέτωπον. Τό περιεχόμενον τοῦ κρανίου έφαίνετο διά μέσου τοῦ τραύματος και ο έγκέφαλος και οι μήνιγγες είχαν ύποστή σοβαρά έγκαύματα. Ο άριστερός όφθαλμός είχαν έξορυχθί και ήτο άπηνθριακωμένος. Τό άριστερόν όστούν τής παρειάς ήτο σπασμένον.

Εις τόν δεξιόν κρόταφον όπήρχε τραύμα εισόδου σφαίρας, εις δέ τόν άριστερόν, άντιστοιχώς τραύμα έξ. νου. Τό έμπροσθεν τμήμα τοῦ στήθους και τής κοιλιακής χώρας ήσαν σοβαρώς άπηνθριακωμένα και όπήρχε τεράστιον χαιόνον τραύμα εις τήν πλευράν τής κοιλίας και τοῦ στήθους, από τό όποιον έξείχε έν άπηνθριακωμένον έντερον. Ο άριστερός όρσχίον ήτο έκίσης άπηνθριακωμένος, ή δέ παλάμη τής ίδίας χειρός είχαν άπηνθριακωθί και ήτο σχεδόν χωρισμένη από τό υπόλοιπον σώμα. Τμήμα τής δεξιάς χειρός είχαν, έκίσης άπηνθριακωθί.

Τό άριστερόν πόδι είχαν άκρωτηριοθί και όλόκληρον τό άκρον του είχαν έκίσης άπηνθριακωθί. Έλειπον οι πλείστοι τών όσόντων και έκ τών δύο σισγόνων. Οι πνεύμονες, ή καρδιά και, είχαν σοβαρά έγκαύματα. Τά ίδια σοβαρά έγκαύματα είχαν ο σπλιν, τό ήπαρ, και, ο δεξιός νεφρός. Ο άριστερός ήτο τελείως κατεστραμμένος. Ο στόμαχος και τά έντερα ήσαν κατεστραμμένα και έν μέρει άπηνθριακωμένα.

Ο θάνατος, προσέθεσεν ο μάρτυς, προήλθεν από τό διαμπερές τραύμα τής κεφαλής--από τοῦ ένός κροτάφου εις τόν άλλον, τό όποιον κατά πῶσαν πιθανότητα έπηνέχθη από τοῦ ίδιου.

Ο μάρτυς άνταξιολογούμενος επί τῶν σημείων ταύτων υπό τοῦ κ. Μιχαλάκη Τριανταφυλλίδη, όστις άντεπεσώκεισε τόν πατέρα τοῦ φονευθέντος, προσέθεσεν ότι δυνατόν τό ως άνω τραύμα νά έπροξενήθι και υπό σφαίρας έκ τών έκρηγνισών έντός τοῦ κρησφυγέτου, συνεπεί τής μεγάλης, έκ τών φλογών, θερμότητος.

Τό σώμα, έξηκολούθησεν ο μάρτυς, έκάη όλίγον μετά τόν

θάνατον. Τό μωροϊόν ήτο άκαριαϊόν ή δέ σφαίρα ή προκαλέσασα τό τραύμα τοῦ κροτάφου ώφειλε νά είχαν ριφθί έξ έγγυτάτης άποστάσεως και συγκεκριμένως, έξ άποστάσεως όχι πλέον τών 2 ποδών. Δέν εύρέθη σφαίρα έντός τής κεφαλής, εύρέθη όμως μία σφαίρα πλησίον τοῦ σώματος ήτις, δυνατόν είναι, νά ήτο αυτή που έπροξένησε τόν θάνατον.

Ο μάρτυς άπαντών εις σχετικήν έρώτησιν είπεν ότι δέν βύναται νά προσδιορίσθι τίνας άκριβώς διαμετρήματος ήτο ή σφαίρα αυτή, κατά πῶσαν όμως πιθανότητα, είπεν, αυτή ήτο τών 0.45 χιλιοστομέτρων.

Ο πατήρ τοῦ φονευθέντος Πιερής Αύξεντιου, κατέθεσεν ότι ο υιός του ήτο 29 έτών, ότι άπεφοίτησε τοῦ θημοτικού σχολείου Αύσης και τοῦ Γυμνασίου Άμμοχώστου και ότι τήν 4ην Μαρτίου 1957, τοῦ έδειξαν έν πτώμα, ίνα προήθι εις πιστοποιήσιν τής ταυτότητός του. Τό πρόσωπον, είπεν ο μάρτυς, ήτο άπηνθριακωμένον, άλλά από ώρισμένα σημάια τοῦ άριστέρου ποδός, άνιγνωρίσα ότι έπράκειτο περί τοῦ υιού μου. Η τελευταία φορά που τόν είδα ήτο ή 30η Μαρτίου τοῦ 1955.

Μετά τής ως άνω καταθέσεως ο κ. Μιχαλάκης Τριανταφυλλίδης, εισηγήθι ότι έφόσον τό τελευταίον πρόσωπον τό όποιον είδε τόν φονευθέντα πρό τοῦ θανάτου του ήτο ο Αύγουστης Εύσταθίου, ήτο ανάγκη νά ληφθί ή μαρτυρία του ως προς τας άκριβείς περιστάσεις, υπό τας όποιας ο Αύξεντιου άπέθανε.

Ο δικαστής κ. Έλυσσον ότε φάνθι ότι ο δεκανεύς Λιβάου, όστις έφονεύθι κατά τήν ίδίαν ήμέραν, άπέθανε έν τή έκτελέσει τοῦ καθήκοντός του, πληγείς θανασιμώς υπό σφαίρας κατά τήν διάρκεια τρομοκρατικών έργων.

Όσον άφορβί τόν Αύξεντιου είπεν, ο κ. Έλυσσον, τό δικαστήριο εύρίσκει ότι τό άκυρεθέν πτώμα άήκε πράγματι εις τόν Γρηγόρην Αύξεντιου. Επίσης ότι ούτος άπέθανε συνεπεί τραύματος επί τής κεφαλής και ότι τό σώμα του έκάη μετά τόν θάνατόν του.

Τίθεται όμως, τό έρώτημα πώς και από που προήλθεν ή σφαίρα ήτις έπροκάλεσε τόν θάνατον; Υπάρχει σοβαρά μαρτυρία ότι ή σφαίρα έρρίφθι κατ' ύθέλιαν κατά τής κεφαλής τοῦ Αύξεντιου, χωρίς νά αποκλείεται ή περίπτωση ότι τό τραύμα πιθανόν νά προεκλήθι από έκρηγνίσαν έντός τοῦ κρησφυγέτου σφαίραν.

Πάντως, συνεπέραναν ο κ. Έλυσσον, είναι καθήκον τοῦ δικαστηρίου, ν' άκούσθι και τήν μαρτυρίαν τοῦ Αύγουστη διάν τοῦτου ήθελε κατεστή δυνατόν. Λέγω, διάν τοῦτο είναι δυνατόν, καθόσον, διά πασιφανείς λόγους, δέν είναι δυνατόν ή μαρτυρία αυτή νά ληφθί σήμιτρον, δεδομένου ότι εις μίαν τοιαύτην περίπτωση, ο έρωτηθείς θά έδικαιούτο ή θά έσπευδε ν' άρνηθθί ν' άπαντήσθι εις οίανδήποτε σχετικήν έρώτησιν, προβάλλων τήν δικαιολογίαν ότι πιθανόν τοῦτο νά τόν άνοχοποιούσε όσον άφορβί τήν ύπόθεσιν του ήτις, επί τοῦ παρόντος, έξετάζεται.

Διά τούς ως άνω λόγους το δικαστήριο άνέβαλε τήν συνέχισιν τής θανατικής άνακρίσεως επί όρίστου.